

lige Tilfælde vil der ikke være noget til Hinder for, at der anbringes Varmluftsovne med større Dimensioner, selv om de kun maa anbringes i saa vidt muligt brandsikre Rum. Det tror jeg altsaa nok, man kan blive enig om. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Straffen skal jeg indrømme, at det er mulig noget vanskeligere. Det forekommer mig dog, at naar man er enig om — og det tror jeg, der er almindelig Enighed om — at det er et ret byrdefuldt Hverv at være Brandfoged, saa bør man ikke udsætte de Mænd, som uden Betaling som borgerligt Ombud maa udføre det, for alt for strenge Straffe, i alt Fald maa man hellere falde til den mildere end til den strengere Side. Imidlertid har naturligvis den højtærede Minister en bestemt Opfattelse af, hvor vidt man kan gaa, og det kan der jo nærmere forhandles om. For mig staa det imidlertid som rimeligt, jeg kan gerne sige nødvendigt, at man efterhaanden maa komme til at honorere de Bestillinger, man lægger paa Borgerne, og som tage langt større Tid og give større Ansvar, end man i sin Tid troede. Da man i sin Tid var begejstret for Selvstyre, var man tilfreds, blot man fik Myndighed over disse Spørgsmaal, og man tænkte ikke paa, at det var byrdefulde Hverv, som mange ønskede at være fri for. Jeg har endog saa hørt Folk udtale, at de simpelthen havde kunnet anvende Bestikkelser for at blive fri for dette Hverv, som man tidligere havde kæmpet med saa stor Iver for at opnaa som Tegn paa Folkets Myndighed. Det er ikke fremsat som nogen Beskyldning, men som noget, Folk kunde have Lyst til. De have Tilbøjelighed til at fri sig endog for det ærefulde Hverv som Sogneraadsmlem. Det forekommer mig, at Udviklingen maa gaa i Retning af at honorere det, der nu er borgerligt Ombud, og jeg kan ikke se rettere, end at naar det virkelig forholder sig saaledes, at den Efterlædenhed, som man paastaar, Brandfogderne visé, til Dels er Skyld i mange Ildebrande, maa Brandforsikringselskaberne være interesserede i, at de honoreres, og de maa kunne give dem en vis Betaling. Hvis der er et Par Tusinde Brandfogder i Landet, og de fik et lille Honorar, var det ikke uoverkommeligt, om Staten gav dem noget, og Brandforsikringselskaberne ogsaa gave dem noget, det vil kun blive en Promilleberegning af de Summer, som der overhovedet er Spørgsmaal om. Naar de først faa det, er det fuldstændig rigtigt, som den højtærede

Minister sagde, at sætte strenge Straffe for Overtrædelser. Saa længe det er et borgerligt Ombud, som enhver som helst kan faa paalagt, og som kan være saare generende for hans private Drift, forekommer det mig, at det er lidt betænkeligt at gaa til saa strenge Straffe. Og hvis vi skulde have Udsigt til — jeg ved ikke, om den højtærede Minister har overvejet Spørgsmaalet — en Gang at komme til, at saadanne Bestillinger honoreredes, forekommer det mig nok, at man maatte kunne vente de Aar og ikke nu ved denne Lejlighed forlange alt for strenge Straffe.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal ganske kort bemærke, at jeg ønsker slet ikke, at der skal sættes strenge Straffe, men jeg ønsker, at de Straffe, der bestemmes for de enkelte Forseelser, skulle staa i naturligt Forhold til hinanden. Der er ikke Tale om, at jeg vil have Brandfogderne straffede strengt uden i Tilfælde, hvor de ere aldeles forsømmelige. Naar de nogenlunde opfylde deres Forpligtelser, er der ikke Tale om, at jeg ønsker nogen streng Straf. Naar man følger Principet i Loven af 1861 § 43 og for Brandfogder sætter et højere Minimum og et højere Maksimum, antager jeg, vi kunne blive enige. Og, som jeg bemærkede, der vil næppe være Grund til at sætte saa strenge Straffe for Brandsynsvidnerne som for Brandfogderne. Det lod til, at den ærede Ordfører mente, det var høje Straffe, der vare foreslaaede for Brandfogderne her i Lovforslaget. Naar de ikke sættes højere end den Straf, der kan ramme enhver enkelt Mand for Forsømmelser paa dette Omraade ved sin Ejendom, ser jeg dog ikke, at der deri ligger nogen særlig Indrømmelse over for de Betænkeligheder, jeg har anført.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Brandfogder, der begaa Forsømmelighed, ville kunne dømmes ikke een Gang, men gentagne Gange til en Bøde af 100 Kr. Det forekommer mig at være en saa forestodtlig streng Straf, at jeg ikke kan forestille mig, at der er Trang til nogen større. Og den Parallel med de øvrige Landets Borgere, at den absolut skal være strengere for en Brandfoged end for en, der ellers kommer i Forhold til Brand-sager, den støttes ikke af en Logik, synes mig, som virkelig har noget Hold i Sagen selv. Naar den højtærede Minister forrige Gang, han talte, sagde med Hensyn til, at jeg havde bemærket, at den højtærede Minister maatte være belavet paa, at ogsaa